

# ပုဆိန်ရိုး

မန်းချီ ဦးဘဏ္ဍာ

# ရွှေသွေး

ဂျာနယ်

အတွဲ ၁၊

အမှတ် ၉

၁-၃-၆၉



ပုဆိန်ရိုးတွေ သတိထားရမယ် ဆိုတာကြားဘူး သလား

ကြားဘူးပါတယ် ဆရာမ ဇိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း ပြောဘူးတဲ့ စကားပါ

စာသင်ခန်းထဲတွင် ဆရာမလေး စာသင်နေလေသည်။



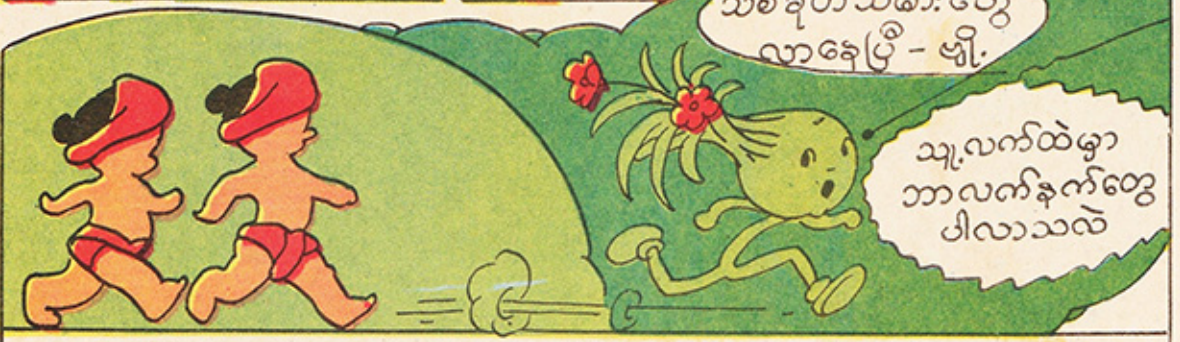
အေး၊ ဟုတ်ပြီ- အဲဒီ စကားရဲ့ အဓိပ္ပါယ် ကို သိ ကြရဲ့ လား



မသိပါဘူး ဆရာမ



ပုဆိန်ရိုး ဖြစ်ပေါ် ပုံဝတ္ထု ဆိုတဲ့စကား လါတဲ့ လေးကို ပြောပြမယ် တခါတုန်းက...

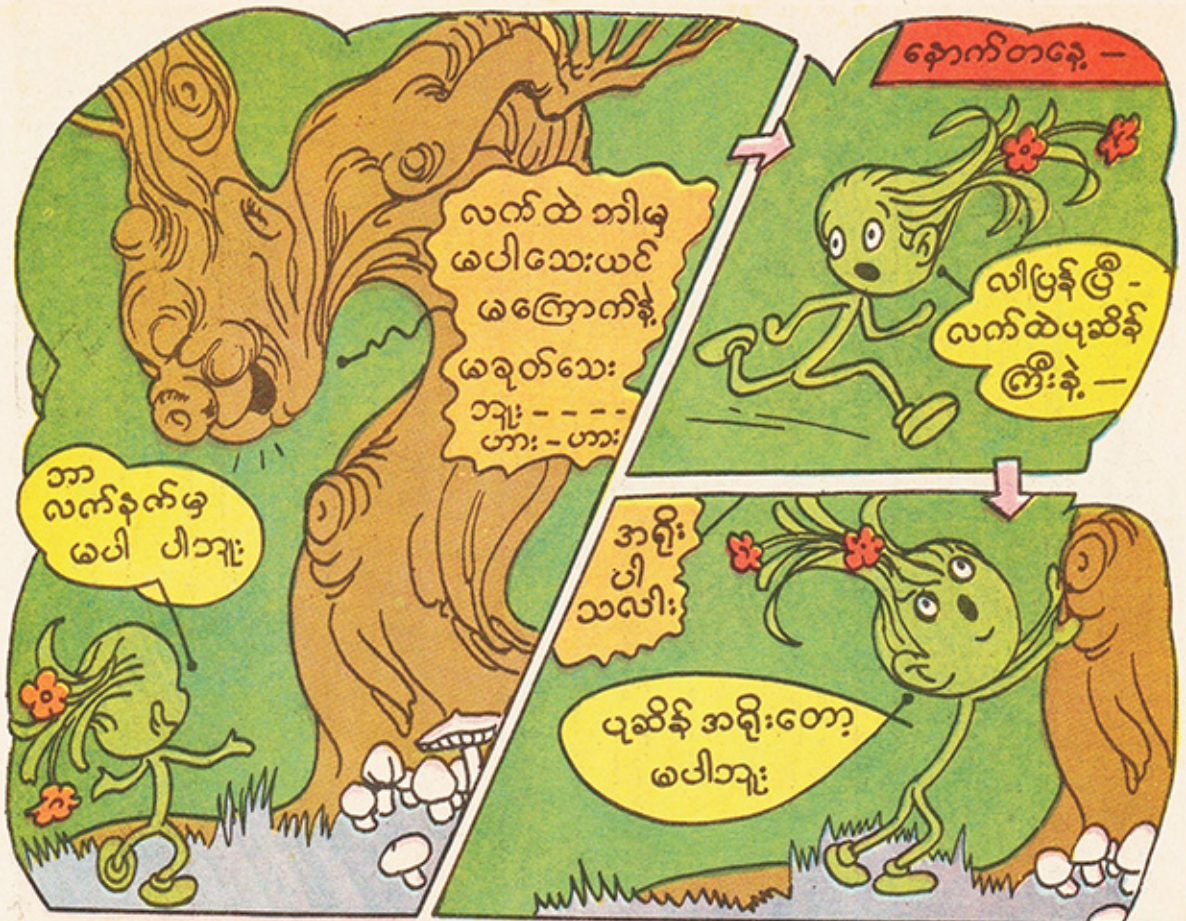


သစ်ခုတ်သမားတွေ လာနေပြီ - ဗျိ

သူ့လက်ထဲမှာ ဘာလက်နက်တွေ ပါလာသလဲ

သစ်ခုတ်သမားတွေ တောထဲလာတော့ သစ်ပင်ငယ်လေးဟာ လန့်ပြီး ပြေးသတဲ့ -





နောက်တနေ့ -

လက်ထဲ ဘါမှ  
မပါသေးယင်  
မကြောက်နဲ့  
မခုတ်သေး  
ဘူး - - - -  
ဟား - ဟား

လိပြန်ဖို့ -  
လက်ထဲပုဆိန်  
ကြီးနဲ့ -

ဘာ  
လက်နက်မှ  
မပါ ပါဘူး

အရိုး  
ပါ  
သလား

ပုဆိန် အရိုးတော့  
မပါဘူး

အရိုး မပါသေးယင်  
ချက် ဖြင်း ခုတ် မှာ  
မဟုတ် သေး  
ပါဘူး - ဖဲ - ဖဲ

အင်း - ခု မှ  
စိတ်အေး  
အိုးတယ်

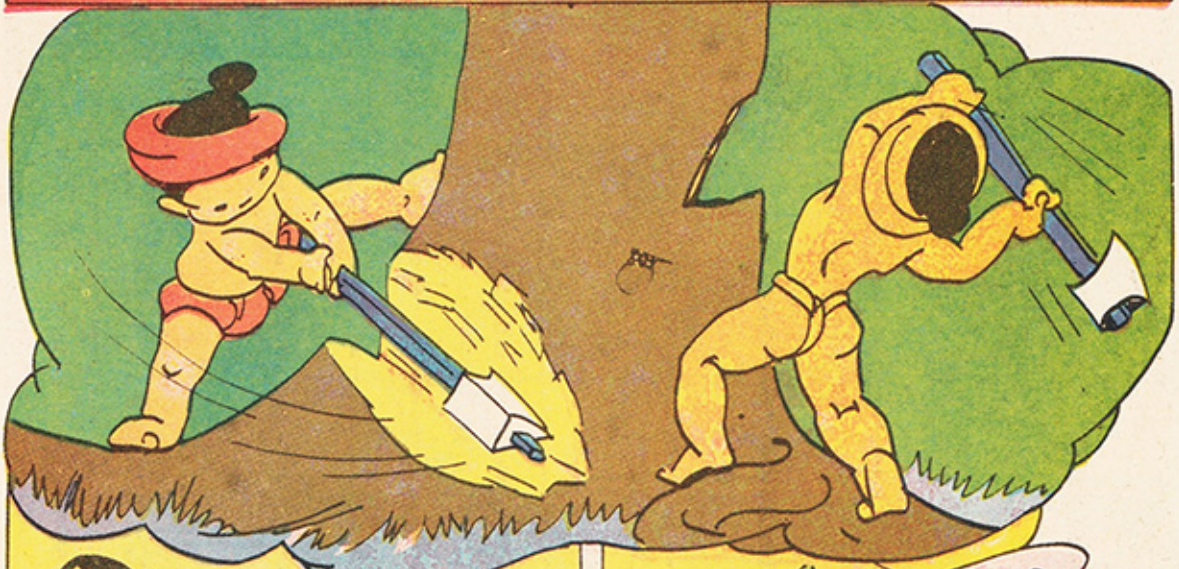
သုံး ရက်ခန့် ကြာသော်

အမလေး  
လိကြပြန်ဖို့ -  
ပုဆိန်ရိုးကြီး  
တပ်လို့ဗျ

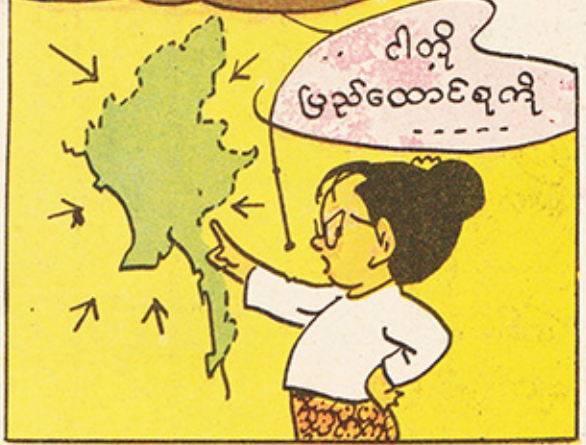
ပုဆိန်မှာအရိုး  
ပါလိယင်တော့  
ခုတ်လို့မှာသေ  
ချာဖို့ - ပြေးကြ  
ပေတော့ -  
ပုဆိန်ရိုး  
ဆိုတာ သစ်သားဘဲ  
မဟုတ်လား - ငါတို့  
ပျက်စီးအောင် ငါတို့  
အထဲကသစ္စာ ဖောက်မှ  
ဖြစ်တာ - ပြေးတော့ သူငယ် -  
ပြေး



ထိုခဏတွင်ပင် သစ်ခုတ်သမားများက သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲကြလေ၏။

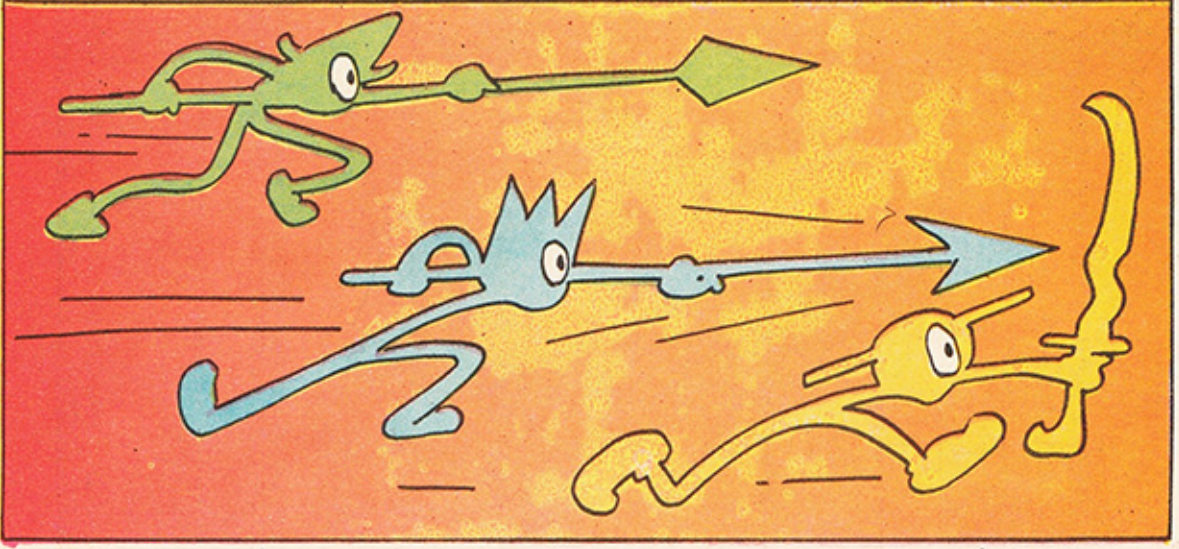


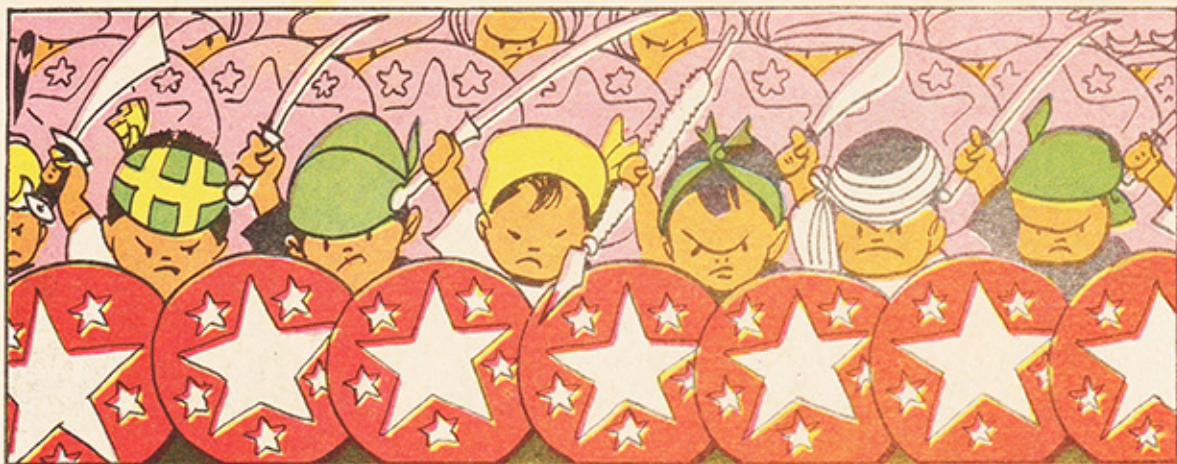
အဲဒီ ပုံဝတ္ထု  
ကလေးကို  
မင်းတို့မှတ်ထားကြ



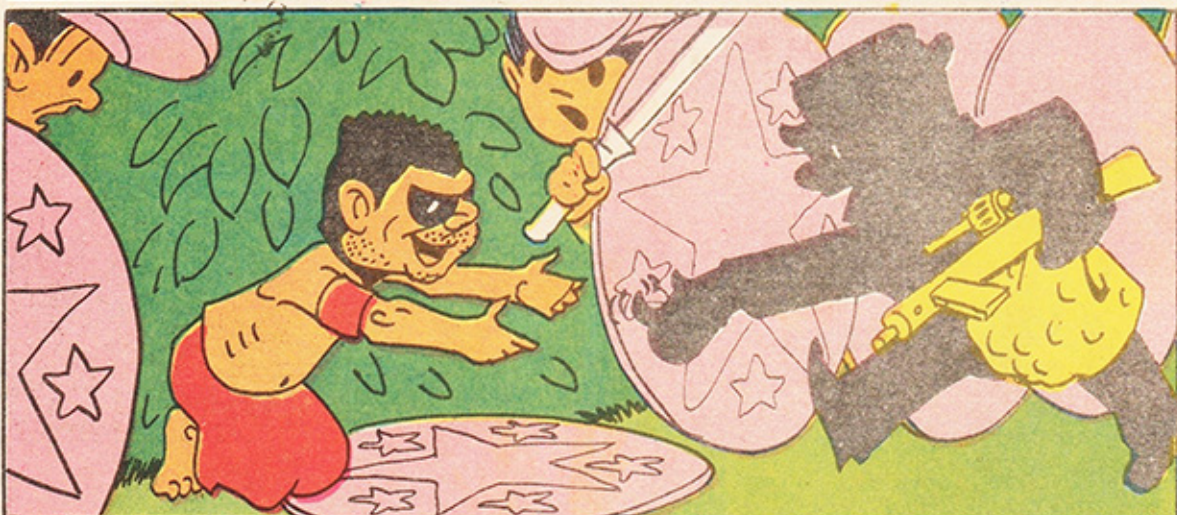
ငါတို့  
မြန်ထောင်စုကို

ပြိကွပျက်စီးအောင် ပြင်ပရန်သူတွေက ဘယ်လိုလုပ်ပေမဲ့ .....

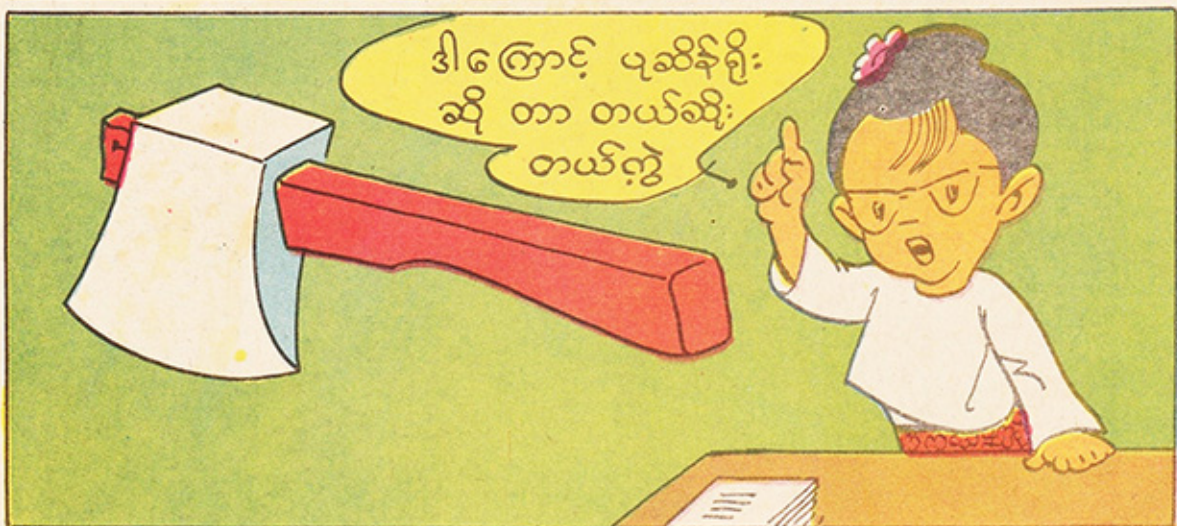




ငါတို့က ညီညီညာညာနဲ့ တလုံးတစည်းထဲနေကြယင် ဘာမှမဖြစ်ဘူး -



ပြည်ထောင်စုသားထဲက ပုဆိန်ရိုးလို လူတွေပါမှ ဖြစ်နိုင်တယ်။



ဒါကြောင့် ပုဆိန်ရိုး  
ဆိုတာ တယ်ဆို  
တယ်လွဲ



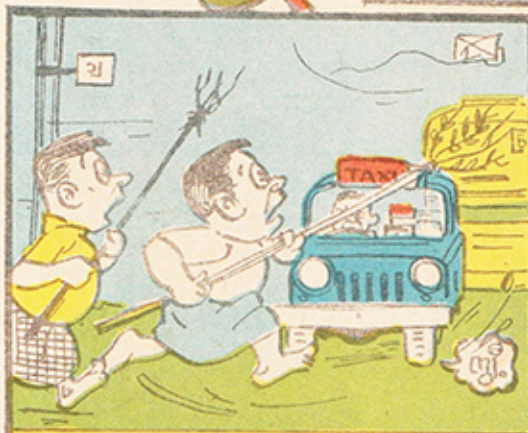
# စွန်လွတ်ပြင်



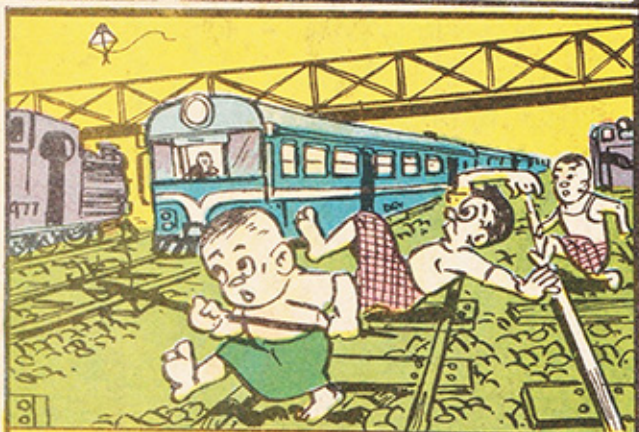
ကြွယ်လေး



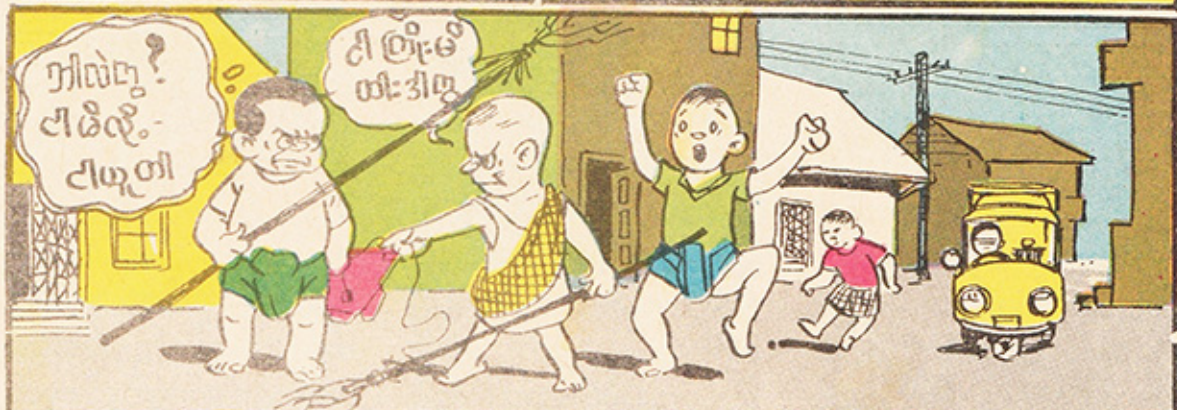
စွန်လွတ်တယ်ဆိုတို ကွင်းပြင်ကျယ်ကျယ်မှာဆိုယင်  
ပျော်စရာကောင်း တဲ့ ကစားနည်းတမျိုးဘဲ ။



ဒါပေမဲ့-ခေါ်တိုင်းလမ်းတွေပေါ်မှာ  
စွန်လွတ်ဖြင့်ပေါ်အသက်အန္တရာယ်-  
အများ ငြီးဖတ် နိုင်တယ်။



မီးရထားလမ်းတွေပေါ်မှာဆိုယင်လဲ  
ထို့အတူအန္တရာယ်ရှိတာဘဲ ။



နောက်ပြီး တစ်တရံ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းလဲ စွန်လွတ်မှစွန်လုမှု  
ကြောင့်တဦးနဲ့တဦး မုန်းကြ ရတတ်တယ်ကွဲ့ -----။



# မြစ်ကြီးရေဝတီ

ပရဟိတ-နိဗ္ဗာန်အောင်

## ယခင်အပတ်မှအဆက်

အတာတို့သည် မန္တလေးပြည် အစွန်ကူးတို့သင်္ဘော “တိုင်းအေး” ဖြင့် လိုက်ပါလာကြသည်။ မန္တလေးမှ တောင်ဖက် ခပ်ယွန်းယွန်း စီးဆင်လာသော ဧရာဝတီသည် စစ်ကိုင်းသို့ အရောက်တွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကို ကွေ့ဝိုက်၍ အနောက်ဖက်သို့ မြစ်ကြောင်းပြောင်းသည်။ ထိုအကွေ့အဝိုက်တွင်ပင် အင်းဝမြို့၏ အထက်နား၌ မြစ်ငယ်မြစ် စီးဝင်သည်။ မြစ်ငယ်သည် ရှမ်းပြည်နယ်၌ မြစ်ဖျားခံသည်။ သိန္နီနယ်ကို ဖြတ်စဉ် နမူတူမြစ်ဟု ခေါ်၍ သီပေါကို ဖြတ်လာသော အခါ ဒုဠဝတီဟု ခေါ်သည်။ အောက်ပိုင်းတွင်မူ မြစ်ငယ်ဟု တွင်သည်။ အောက်ပိုင်း၌သာ လှေငယ် တက်စင်းများ ဖြင့် စုန်ဆန်သွားလာနိုင်သည်။ အထက်ပိုင်းမှာ ကျောက်ဆောင်များ၍ သွားလာရေး အတွက် အသုံးမဝင်ပေ။ အတာတို့သည် ဧရာဝတီနှင့် မြစ်ငယ်ပေါင်းဆုံ

ရာကို၎င်း၊ အင်းဝ မြို့တော်ဟောင်းနေရာကို၎င်း သင်္ဘောပေါ်မှပင် လှမ်းမျှော်ကြည့်ကြလေသည်။

“တိုင်းအေး”သည် ပခုက္ကူတွင် ညအိပ်သည်။ ကြားစခန်းများဖြစ်သော မြင်းမူ၊ ဆီမီးခုံနှင့် မြင်းခြံတို့တွင် ၁၅-၃၀ မိနစ်ခန့် ရပ်နားသည်။ ဧရာဝတီသည် မြင်းမူအလွန်တွင် တောင်ဖက်သို့ ကွေ့ဝိုက်၍စီးပြန်သည်။



ကသာခရိုင်၌ မြစ်ဖျားခံ၍ ရွှေဘိုခရိုင်ကို ဖြတ်လာသော မူးမြစ်သည် စစ်ကိုင်းခရိုင် မြင်းမူမြို့အနီး၌ ဧရာဝတီ အတွင်းသို့ ပေါင်းဆုံ စီးဝင်သည်။ မူးမြစ်သည် ကုန်သွယ်မှုအတွက်ကား အရေးမပါ။ ရွှေဘိုခရိုင်အတွင်း၌မူ ကာဘိုးဆည်မှတစ်ဆင့် မူးမြစ်ရေကို တူးမြောင်းများဖြင့်

သွယ်ယူ၍ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်ကြရသည်။

ဧရာဝတီသည် ပခုက္ကူရောက်သည် အထိ အကွေ့အကောက်များ၍ ရေလယ်ကျွန်းများ ပေါ်လှသည်။ မိုးအခါ မြစ်ရေအလွန် တိုး၍ ရေလွှမ်းမိုးခဲ့သော မြစ်ကမ်း တလျှောက်ရှိ နုံးတင် မြေနေများနှင့် မိုးကုန်



လျှင် ပေါ်လာသော ရေလယ်ကျွန်းများတွင် နှမ်း၊ မြေပဲနှင့် ပဲအမျိုးမျိုး၊ ဆေးရွက်နှင့် ငရုတ်၊ ကြက်သွန် စသော မိုးပါး ရေရှား ရပ်ဝန်း သီးနှံများစိုက်ပျိုး ဖြစ်ထွန်းသည်။ ကုန်းကျသော





ပညာလည်း ထွန်းကားသဖြင့် ဘုရားတန်ဆောင်းနှင့် ကျောင်း များမှ ပန်းပုလက်ရာများ ကောင်းလှသည်။ စာသင်သား ရဟန်းသံဃာ အများအပြားရှိ သော အဓိကရ စာသင်တိုက် ကြီး များ လည်း များ ပြား လှ သည်။ ယခင်က ပခုက္ကူ ပိုး ထည် ချည်ထည်များ နာမည် ကျော်ခဲ့သည်။ ချည်ထည် လုပ် ငန်းများကိုမူ ယခုလုပ်ကိုင်ဆဲ ဖြစ် သည်။ ပခုက္ကူ ခရိုင်တွင် ဗာဂျီးနီးယား ဆေးရွက် ဖြစ် ထွန်း သ ဖြင့် မြို့အရှေ့ဖက်တွင် တနိုင်ငံလုံး အတွက် စီးကရက် စက်ရုံကြီး တည်ဆောက်လျက် ရှိသည်။

(ဆက်ရန်)



အပိုင်းတွင် ဝါစိုက်ကြရာ မြင်းမူ နယ်သည် ဝါအထွက် ကောင်း သည်။ ဗြိတိသျှ လက်ထက်က စတိုးဘုရားသား စသော နိုင်ငံ ခြားကုမ္ပဏီကြီးများ ဝါလုပ်ငန်း အကြီးအကျယ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သော နယ်ဖြစ်သည်။ မြင်းခြံနယ်တွင် မူဆေးရွက်ကြီးကို ပို၍ စိုက် ပျိုး ကြ သည်။ ထိုရပ်ဝန်းတွင် ထန်းပင်ထန်းတော ပေါလှပေ ရာ မြင်းခြံနယ်မှ ကျောက်ပန်း တောင်း ထန်းလျက်သည် နာ မည်ကြီးသည်။ မြင်းမူ မြင်းခြံ မြို့နယ်များတွင် ဆီစက်၊ ဝါစက် များ တော်တော်များများ ရှိ လေသည်။

မြင်း ခြံ ဆိပ် ကမ်း သည် သောင်ထွန်းနေသဖြင့် မြို့နှင့် အ လှမ်းဝေးလှသည်။ ထိုကြောင့် အ တာ တို့ သည် မြို့ပေါ်သို့ မ တက်ကြတော့ချေ။ ဆိပ်ကမ်း တွင် ကုန်တင်ကုန်ချ လုပ်ကြ သည်ကို ဆင်း ကြည့် ကြ ရင်း မြင်းခြံမြို့ဖက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော် လိုက်ကြသည်။

“ဟော ဟို က ပျပျကလေး မြင်ရတာ ဘာ တောင် ကြီး လဲ ဆရာ” ဟု အတာက မေးသဖြင့်

“ပု ပွား တောင် ပေါ့။ ပူပြင်း ခြောက်သွေ့တဲ့ ရပ် ဝန်း ထဲ မှာ ပုပွားတိုက်ဟာ အိုအေစစ်တခု လို စိမ်းလန်း စိုပြေနေတာဘဲ။ ကျောက် ပန်း တောင်း မြို့နယ် မှာရှိတဲ့ ကြက် မောက် တောင် ဆည်ကြီးဟာ ပုပွားတောင်ကျ ရေတွေကို ဆည်ဖို့ထားတာ” ဟု ဆရာ ဦးစိုးလွင်ကပြောပြသည်။

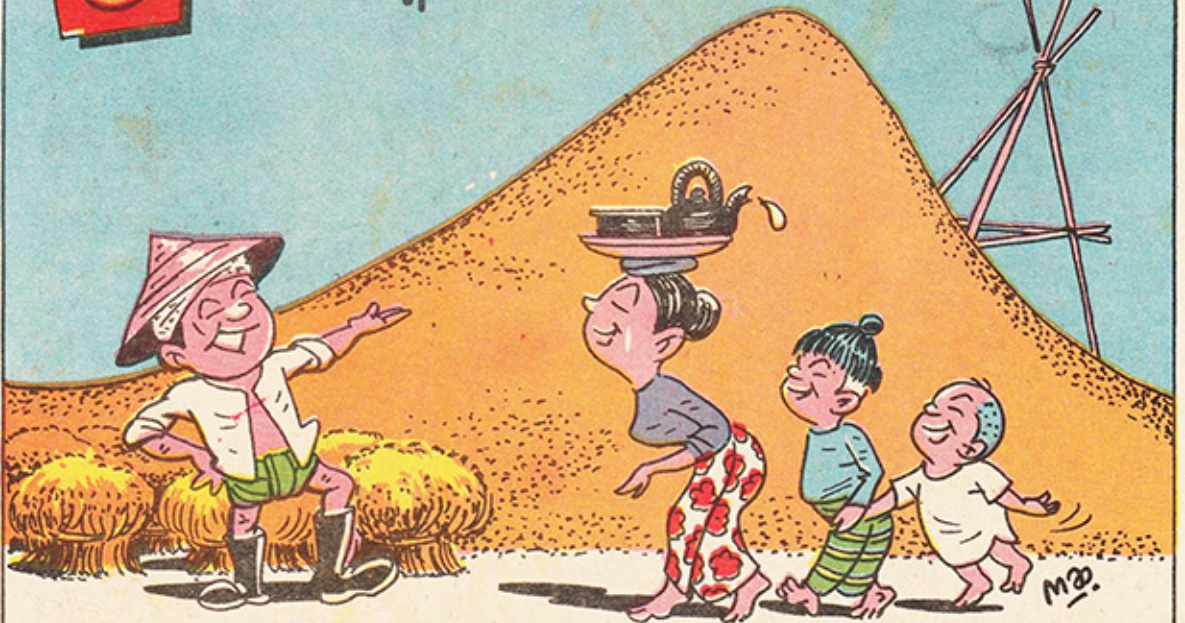
မြင်းခြံမှ ပခုက္ကူသို့ ရောက် ချိန်မှာ မိုးချုပ်လေပြီ။ သို့သော် မိတ်ဆွေများက လာကြိုနေသ ဖြင့် အတာတို့ မြို့ပေါ် လိုက် သွားကြသည်။ မြို့နှင့် သင်္ဘော ဆိပ်သည် အ လှမ်း ဝေး သည်။ ကျွန်း ကဲ့ သို့ ဖြစ် နေ သော သောင်ခုံတွင် သင်္ဘော ဆိုက်ရ သည်။ သောင်ခုံကို လှည်းဖြင့် ဖြတ်၍ ကူးတို့ဖြင့် တဖန် တဖက် ကမ်း ကူးရသေးသည်။ ဧရာဝ တီသည် နုံးမြေပိုချမှု များပြား လာသဖြင့် မြစ်ကြောင်းပြောင်း သွားသည်။ ထိုကြောင့် မြင်းခြံ၊ ပခုက္ကူကဲ့သို့ ယခင်က ဆိပ်ကမ်း မြို့များမှာ ကမ်းနှင့် တဖြည်း ဖြည်း ဝေးလာခဲ့ကြလေသည်။

ပခုက္ကူမြို့သည် သစ်ကောင်း ပေါသော ဒေသတွင်ရှိ၍ ပန်းပု

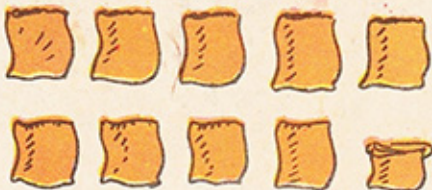
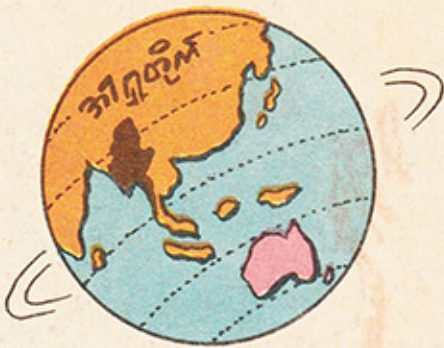




# စပါး-တို့အားထား



မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးသော နိုင်ငံ ဖြစ်သည်။



တကမ္ဘာလုံး၏ ဆန်အထွက် ၉၅% မှာ အာရှတိုက်မှ ဖြစ်သည်။

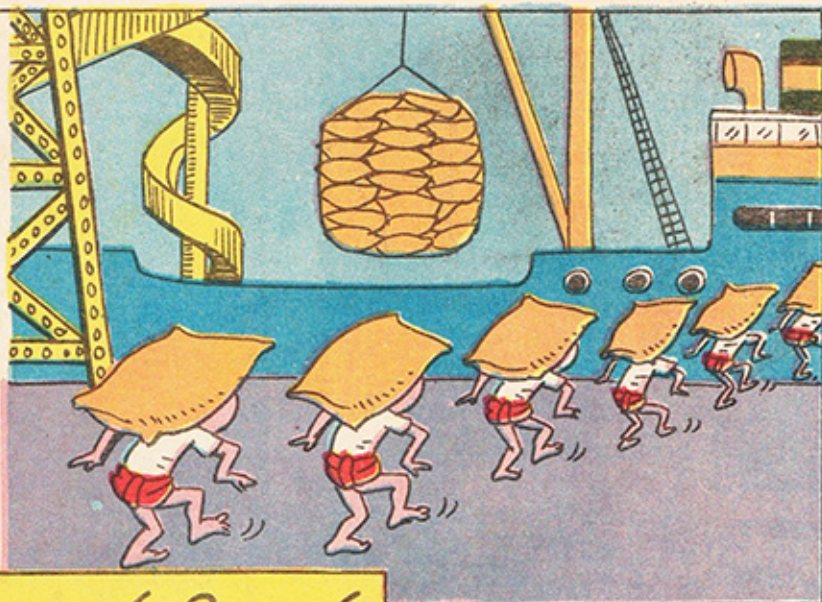


ဆန်ကို ကမ္ဘာ့လူဦးရေ ထက်ဝက်ခန့်က အဓိက စားသုံးကြသည်။



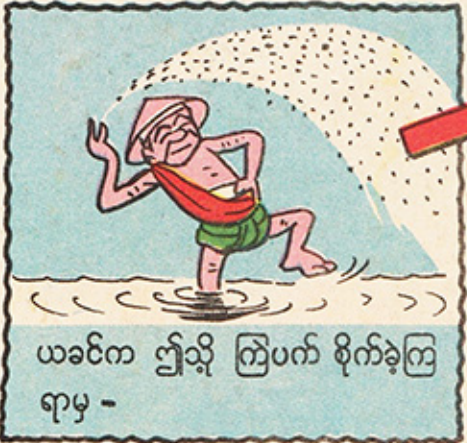


မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်သော ဆန်ကို ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ ရောင်းချပြီး ဆန် ရောင်းရ ငွေဖြင့် လိုအပ် သော စက်ကရိယာများ ကို ဝယ်ယူ တင်သွင်းရ သည်။



**သို့ဖြစ်၍ ခပါးအထွက်တိုးစေရန်**

ယခု အခါတွင် သိပ္ပံနည်းကျ စနစ်လေးမျိုးဖြင့် စိုက်ပျိုးလျက် ရှိကြသည်။



ယခင်က ဤသို့ ကြိပက် စိုက်ခဲ့ကြ ရာမှ -



**စနစ်လေးမျိုး**

၁ ဂျက်ကော် ခပါးကဲသို့ မျိုးကောင်းမျိုးသန့် ရွေးချယ်ချိန်ပါးခြင်း

၂ အတန်းလှိုက်ချိန် ပျိုးခြင်း

၃ ဓါတ်မြေဩဇာကို စနစ်တကျသုံးစွဲခြင်း

၄ ပိုးမွှားကာကွယ်နှိမ်နင်းခြင်း



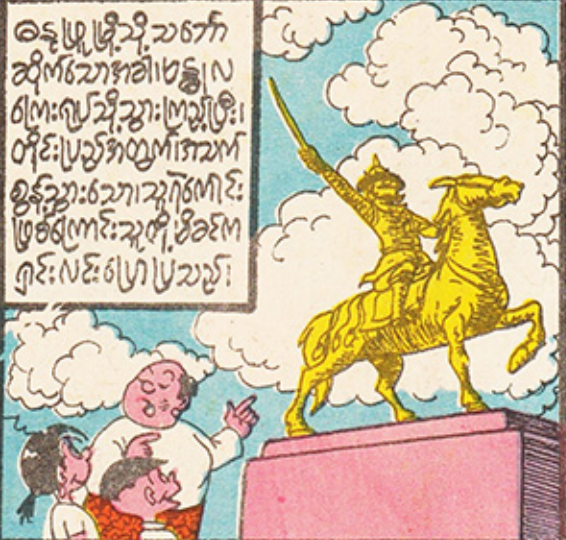
# မြေမြေနှင့် မေ့မေ့ လွန်လွန်

ပါ  
ဝေ  
ပေး



မြေမြေနှင့် မေ့မေ့တို့သည် ဒီဇင်ဘာ ၂၀ မြေမြေ ပိတ်ကံ  
တွင် သူတို့၏ ဗီဇနှင့် အတူ ဘဝကို ဖြိုးစီး၍ ၇၅၀ တို့  
ဖြစ်ပြီး အတိုင်း လိုအပ်ခဲ့ကြသည်။

ခန့်ဖြူ ဖြိုသို့ သဘော  
ဆိုင်သော အခါ ဝေခွဲ၍  
ဝါးလျှပ်သို့ သွားကြည့်ပြီး  
တိုင်း ပြည့်အတိုင်း အသက်  
စွန့်သွားသော သူ့ကံတိုင်း  
ဖြစ်ကြောင်း သူတို့ ဗီဇမ  
ရှင်းလင်းပြောပြသည်။



သူတို့သည် သမုန်ဖြောင့်ဖြောင့်ကို  
ပြုစုပြီး ပြောရောင်းရွာသို့  
ရောက်သည်။



တလင်းတလင်း စပါး နှစ်နှစ်သော  
အဖိုးဖြိုးထံသို့ မြေမြေနှင့်  
မေ့မေ့ရောက်သွားသည်။ သူတို့  
နှင့်အတူ ကွဲခဲ့သူ မေ့မေ့တို့ ဖြိုး  
ပါလာသည်။



ဒါတွေဟာ စပါးတွေ မဟုတ်လား ဖြိုးမေ့  
ဟုတ်တယ် - ဒီစပါးတွေကို မြေမြေ  
နဲ့ ဖြိုဖျက်ဖို့ပါ။ ပြီးရင်  
ဆန်တွေကို အတူတူ  
မြေမြေတို့



အိဒီဒီဆီမေး ဒီစပါးတွေကို အစားအသုံး  
တက်ဖို့ ဒီလို  
ပြောပြစမ်းပါ။

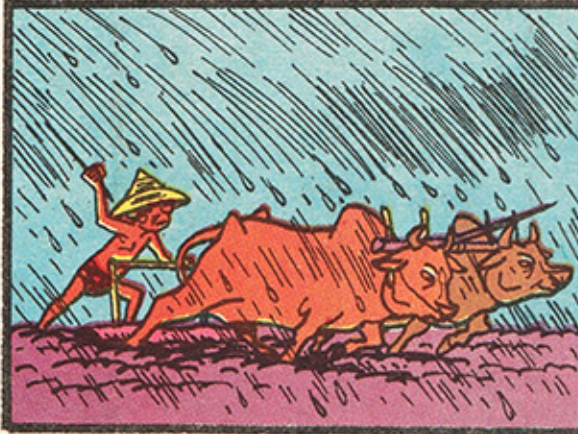
ဒါအား - ငါ့ရှားပြမယ်



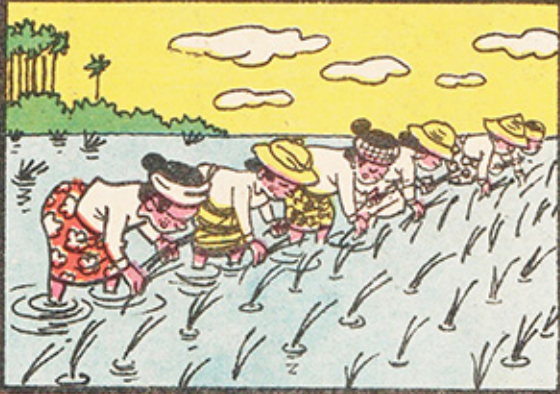
ဒီလက်ကွင်း ဖြိုးကို ဖြည့်စမ်းပါ။ လက်ကွင်းထဲ မှာ  
ဝါဝါကောင်စပါး ပေါ်ပြောက်ဖို့ကို မြေမြေ မဟုတ်လား။




គំនិតល្អក្នុង៖ ប្រើគ្រឿងដុះស្បែកស្រូវ។ ដុះដីរួចហើយ  
យួនចុះស្បែក យួនក៏រាល់។



ល្អក្នុងស្បែកស្រូវ៖ ប្រើម្រាមដុះគ្រឿងស្រូវ។  
ចាត់កម្រាល្អៗ យ៉ាងណា ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ ដុះដីរួចហើយ  
ស្បែកស្រូវ ដុះដីរួចហើយ គ្រឿងស្រូវ រាល់។

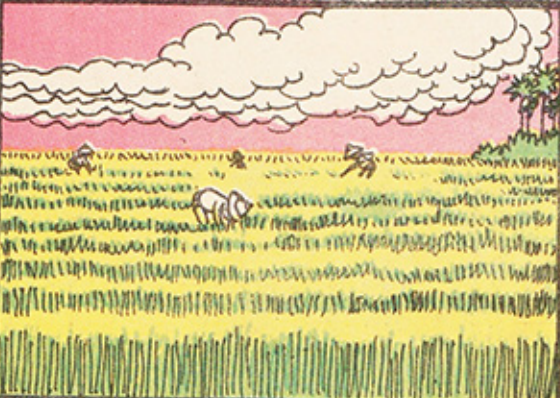


ហ៊ា- គំនិតល្អក្នុងល្អក្នុងស្បែកស្រូវ ចាត់កម្រាល្អៗ  
ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ  
ដុះដីរួចហើយ

ដំបូងប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ



ក្នុងស្បែកស្រូវ ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ  
គ្រឿងស្រូវ ដុះដីរួចហើយ ចាត់កម្រាល្អៗ  
ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ ដុះដីរួចហើយ



គំនិតល្អក្នុងស្បែកស្រូវ ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ  
ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ ដុះដីរួចហើយ  
គ្រឿងស្រូវ ដុះដីរួចហើយ

ហ៊ា- គំនិតល្អក្នុងស្បែកស្រូវ ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ



ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ ដុះដីរួចហើយ  
គំនិតល្អក្នុងស្បែកស្រូវ ចាត់កម្រាល្អៗ ប្រើប្រាស់ស្បែកស្រូវ  
គ្រឿងស្រូវ ដុះដីរួចហើយ





အမျိုးသားများ အတွက် သံပြား ဝိုင်းပစ် ပြိုင်ပွဲ များကို ၁၈၉၆ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲ၌ စတင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ အမျိုးသမီး များ အတွက်မူ ၁၉၂၈ ခုနှစ် အိုလံပစ်တွင်မှ ထည့်သွင်းပြုလုပ် ပေးခဲ့သည်။



သံပြားဝိုင်းပစ် အားကစား သမားသည် အရပ် အမောင်း မြင့်မားဖို့ လိုသည်။ ကိုယ် အလေးချိန်လည်း စီးရမည်။ အထူးသဖြင့် လက်တံ ရှည်ရမည်။ လျှင်မြန် ဖျပ်လတ်ရမည်။ သံပြားဝိုင်းပစ်ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာ ကို လှည့်ပတ်၍ အရှိန်ယူခြင်း၊ ရှေ့သို့ ရှေ့ရှားခြင်း၊ လက်ထဲရှိ သံပြားဝိုင်းကို ဆွဲဆန့်ထုတ်ပစ် လိုက်ခြင်းတို့အတွက် သန်မာ သော ကြွက်သားများ ရှိရန် လည်း လိုပေသည်။

# သံပြားဝိုင်းပစ်

အမျိုးသားများ ပစ်ရန် သံပြား ဝိုင်း သည် အချင်း ၈- $\frac{၁}{၄}$  လက်မ၊ အလေးချိန်လေးပေါင် ၆- $\frac{၁}{၄}$  အောင်စ ရှိ၏။ အမျိုးသမီးများအတွက်မူ သံပြားဝိုင်း မှာ အချင်း ၇- $\frac{၁}{၄}$  လက်မ၊ အလေးချိန် နှစ်ပေါင် ၃- $\frac{၁}{၄}$  အောင်စ ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သံပြား ဝိုင်းကို အဝေးဆုံး ပစ်နိုင်သူမှာ သိန်းဝင်းဖြစ်၍ သူသည် ၁၉၆၄

ခုနှစ်က ၁၂၉ ပေ ၁၀- $\frac{၁}{၄}$  လက်မ အထိ ရောက်အောင် ပစ်နိုင်ခဲ့၏။ အမျိုးသမီးတို့အနက် မခင်ဌေးသည် ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ၁၁၆ ပေ ၆- $\frac{၁}{၄}$  လက်မအထိ အဝေးဆုံး ပစ်နိုင်ခဲ့၏။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အဝေးဆုံး ပစ်နိုင်သူ အမေရိကန် ပြည်မှ အားလံအာတာသည် ကမ္ဘာ့ အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲများ၌ လေးကြိမ် ဆက်တိုက် ရွှေတံဆိပ်ရခဲ့သည်။ သူသည် အိုလံပစ် စံချိန်သစ် အဖြစ် မက္ကဆီကို အိုလံပစ်တွင် ၆၄ ဒဿမ ၇၈ မီတာအထိ ရောက်အောင် ပစ်ခဲ့လေသည်။

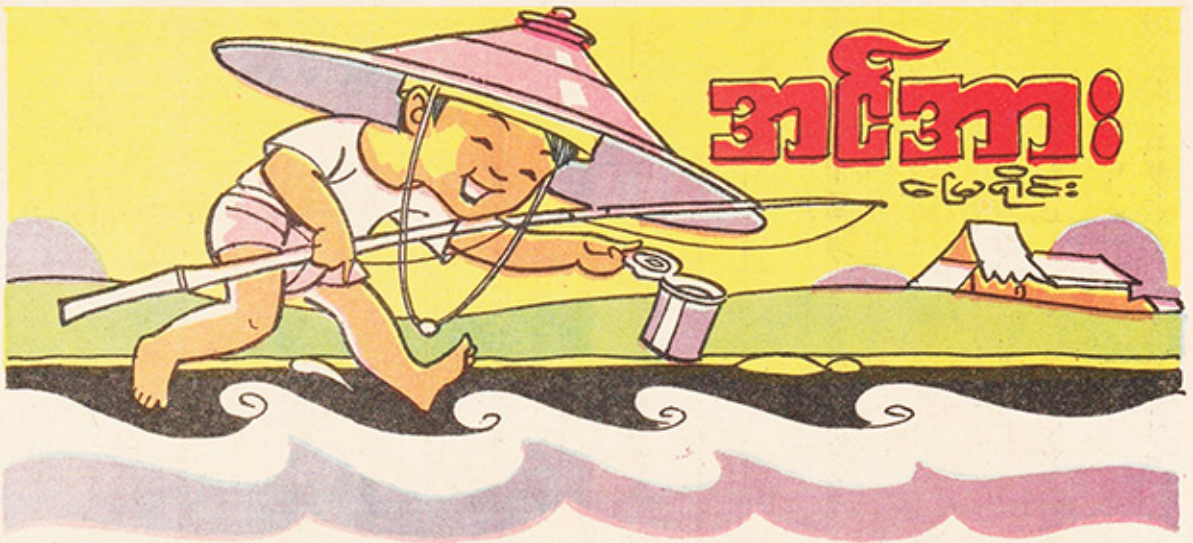


နီ၊ ပြာ၊ ဝါ၊ စိမ်း ဆေးရောင်များဖြင့် အရောင်ခြယ်ပါ။



# အင်အား!

မြေရိုင်း



ရေစက် ကလေး များသည် မြေကြီးထဲမှ စိမ့်၍ ထွက်လာသည်။ ရေ စက် က လေး များသည် ရေစီးကြောင်းကလေး ဖြစ်လာသည်။ ထိုရေစီးကြောင်းကလေးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် တောင်အောက်သို့ စီးဆင်းသွားသည်။ ထိုနောက် စမ်းချောင်း ကလေးဘဝသို့ ကူးပြောင်း သွားသည်။

လယ်ကွင်းကြီးသည် စိမ်းမြေ့၍ နေသည်။ နွားကျောင်းသား ကလေးသည် စမ်းချောင်း ကလေးကို ခုန်ကျော်လိုက်သည်။

“ဟား ဟား၊ ခုတော့ မင်း ငါ့ကို ခုန်ကျော် နိုင်သေးတာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ငါအင်အား ကြီးမားလာတဲ့ အခါ မင်း ငါ့အပေါ်က ခုန်နိုင်သေးလား ဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

ဤသို့ဖြင့် စမ်းချောင်း ကလေးသည် တသွင်သွင် စီးဆင်း၍ သွားသည်။ အလွန်ကြီးမား

သောတောတောင်များကို ဖြတ်ကျော်ရင်း သူ့မိတ်ဆွေ အခြားစမ်းချောင်းကလေးများနှင့် ဆုံမိကြသည်။ ထိုအခါစမ်းချောင်းကလေးများသည် တစိတ်တစမ်းတည်း ဖြစ်သွားကြသည်။ တနေရာဆီသို့ အတူ ပူးပေါင်း စီးဆင်းကြတော့သည်။

ပိုမို အင်အားကြီးမားသော စမ်းချောင်းကြီး ဖြစ်လာသည်။ မကြာမီ တန်တားကလေးတခု အောက်သို့ ရောက်လာသည်။ တန်တားကလေးမှာ ဝါး သုံးလေး ချောင်း နှင့် လုပ်ထားသော တန် တား က လေး သာ ဖြစ်၏။ သို့သော် စမ်းချောင်းကြီးက ဂုဏ်ယူ၏။

“အခု လူတွေဟာ ငါ့ကို ခုန်ပြီး မဖြတ်နိုင်တော့ဘူး။ တန်တားနဲ့မှ ဖြတ်နိုင်တယ်”

စမ်းချောင်းကြီးသည်ပျော်ရွှင် ကခုန်၍ စီး ဆင်း လာ ရင်း လူငယ်တစုနှင့် သွားတွေ့၏။

လူငယ်ကလေး တယောက်က “ဟေ့ ငါတို့ဒီမှာ ငါးများမယ်”

“အေး များကြ၊ ခု ငါဟာ မြစ်ကြီးဘဝသို့ ရောက်လာပြီ။ အင်အား ပိုမိုကြီးမားလာပြီ”

မြစ် ကြီး သည် တဖြည်းဖြည်း တအိအိနှင့် စီး၍ နေသည်။ သူ၏ ဘေးတဖက်စီတွင် စိမ်းမြသော လယ်ကွင်းပြင်ကြီးများ ရှိနေကြသည်။ မြစ်ကြီးမှာ ပို၍ပို၍ အင်အားကြီးမားလာသည်။ ကျောက်ဆောင်များ၊ မြေကြီးများကို တိုက်စား၍ သူနှင့်အတူ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

မြစ်ကြီးသည် ရွာကြီးတရွာ အနီးသို့ ရောက်သွားသည်။

“အို ကျောက်သားနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ တန်တားကြီးပါလား။ အင်း ငါဟာ အခု အလွန် အင်အားကြီးမားနေပြီတဲ့။ လူတွေဟာ ငါ့ကိုဖြတ်ကျော်ဖို့ အုတ်



တွေ ကျောက်တွေနဲ့ လုပ်တဲ့ တန်တား ဆောက်ကြရတယ်”

မြစ်ကြီးသည် အလွန် ပီတိ ဖြစ်လျက်ရှိသည်။ ထိုရွာကြီးမှ တဆင့် လယ်ကွင်းကြီး များစွာ ကို ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့သည်။ ကျွဲနွားများသည် မြစ်ကမ်းအနီး တွင် အစာ စားနေကြသည်။

မြစ်ကြီးသည် မြို့ကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ အလွန် အံ့ဩသွားသည်။ လူတို့သည် မြောက်မြားလှစွာသော လှေကလေးများဖြင့် သူ့ကျောပြင်ပေါ်တွင် သွားလာလှုပ်ရှား နေကြသည်။ လူအားလုံးသည် ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

“လူတွေဟာ ငါ့ကို အတော် နှစ်သက်ပုံရတယ်။ ငါဒီမှာအမြဲ နေချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့နေလို့ မရဘူး။ ရွှေကိုဆက်သွားရမယ်”

မကြာမီ အလွန်ကြီးမားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ထဲသို့ ရောက်လာသည်။ တန်တားကြီးများစွာကို တွေ့လိုက်ရပြန်၍ အလွန်ဝမ်းသာသွားမိသည်။ သို့သော် မြစ်ကြီးသည် မကြာမီ စိတ်ပျက်သွားသည်။ ရေမြောင်းကြီးများမှ အလွန် ညစ်ပတ်သော ရေများ သူ့ထံသို့ ရောက်လာသည်။ ဤနေရာတွင် သူမပျော်။ လူများသည် သူ့ကို သိပ်ဂရုစိုက်ပုံမပေါ်ပေ။ သို့သော် သူ၏ အနီးတွင် မီးခိုးတလူလူနှင့် စက်ရုံကြီးများကို တွေ့ရသည်။ လှေကြီးများ၊ မီးသင်္ဘောကြီးများကို တွေ့ရသည်။

“အင်း - အရင်ကလောက် ငါဟာ မသန့်ရှင်း မလှပပေမဲ့၊ ခု ငါဟာ လူတွေ အတွက် အတော်အကျိုးပြုတဲ့သူဖြစ်နေပြီ”

မြစ်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဘောတန်တား ရှိရာသို့ ရောက်သွား၏။ ထိုနေရာတွင် ပင်လယ်ကူး သင်္ဘောကြီးများ ဆိုက်ကပ်ထားသည်။ လူအားလုံးသည် တလှုပ်လှုပ် တရွရွနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။ အချို့သည် သင်္ဘောကြီးများပေါ်မှ ကုန်များကို သယ်မ၍ ချနေကြသည်။ အချို့သည် ဆန်အိတ်များကို သင်္ဘောကြီးများပေါ်သို့ သယ်တင်နေကြသည်။

မြစ်ကြီးသည် အလွန် ထိတ်လန့် အံ့ဩသွားသည်။ ဤမျှကြီးမားလေးလံသော သင်္ဘောကြီးများကို သူမနိုင်ပေ။

မြစ်ကြီးမှာ ထိုသို့ စိုးရိမ်ရင်း ပင်လယ်ကြီးထဲသို့ ရောက်သွားသည်။ သူ၏ အင်အားသည် ပိုမို ကြီးမားလာသည်။ ယခုမှ ထိုသင်္ဘောကြီးများကို မကြောက်တော့ပေ။ သူကောင်းစွာ သယ်ပို့နိုင်လေပြီ။

“ဒီလို အင်အားကြီးမားဖို့ ငါ မနားမနေ လှုပ်ရှားလာခဲ့ရတာ။ တောတောင် လယ်ကွင်းကြီး တွေကို ကျော်ဖြတ် လာခဲ့ရတယ်။ အခုအခါ ငါဟာ သယ်ပို့ထမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ အင်အားကြီး ရရှိပြီ။ ငါ့အင်အားတွေဟာလဲ အချည်းနှီး မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့”။ ။

# ရေတွေ ရေတွေ ဘယ်ကလာ

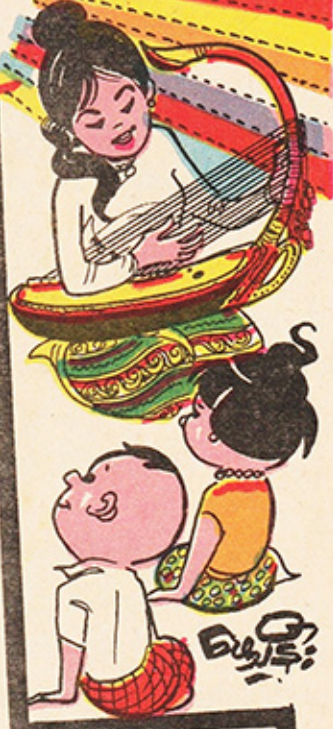
ရေတွေ ရေတွေ ဘယ်ကလာ၊  
မိုးကောင်းကင်က ရွာ။  
မိုးကောင်းကင်မှာ ဘယ်လို  
ရောက်၊  
ရေငွေ့ဖြစ်လို့ ရောက်။  
ရေငွေ့ရေငွေ့ ဘယ်ကလာ၊  
ကမ္ဘာမြေကလာ။  
ပင်လယ်ပြာမှာ နေပူတော့၊  
ချောင်းမြောင်း ကန်မှာ နေပူ  
တော့၊  
ရေငွေ့ဖြစ်တာပေါ့။  
ရေငွေ့ဖြစ်တော့ လေထဲပါ၊  
ကောင်းကင် ပျံတက်ရှာ။  
ကောင်းကင်လေဟာ အေးလေ  
တော့၊  
ရေပြန်ဖြစ်တာပေါ့။ ။  
မောင်မင်းယုဉ် (ကူမဲ)



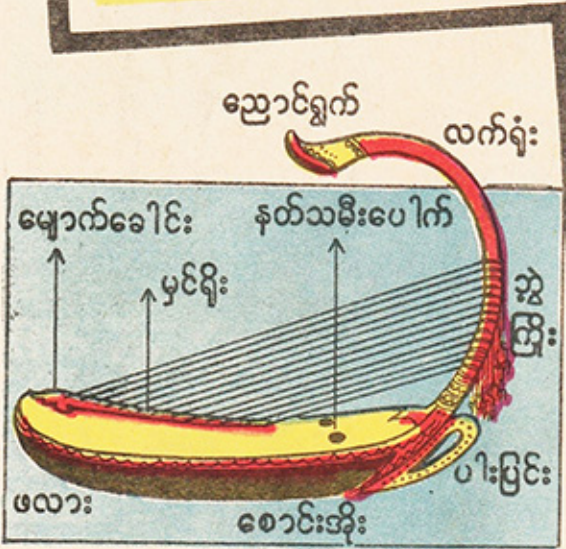


# မြန်မာ စောင်းကောက်

စောင်းကောက်ပြုလုပ်နည်းကို ပညာရှင်တစ်ဦးက “ဝိတောက်ကိုတဲ့ မ-တည်။ ရှားကောက် ခွေခွေနဲ့ သမင်ရေ ကြက်ကာ ဖုံးပါလို့၊ ဆယ့်သုံးပင် ခင်ဝါ ဝိုးရယ်နဲ့၊ မင်ရိုးကို သွယ်၊ မြတ်အနား၊ ပန်းပွားတဲ့ ချကာ ဆွယ်။ မယ်ဇယ်စေ့ ရောင်မောင်း။ ခူတေး တံတျာနဲ့၊ အသံမှာ လူလို ကောင်းတယ်။ နန်းတော်ထွက် စောင်း။” ဟု စပ်ဆိုထားသည်။ မြန်မာ့စောင်းကောက်တွင် စောင်းအိုး၊ ပါးပြင်း၊ လက်ရုံး၊ ညောင်ရွက်၊ ဖလား၊ မျောက်ခေါင်း၊ မှင်ရိုး နှင့် ဘွဲ့ကြိုး ဟူသော အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများ ပါဝင်သည်။ စောင်းဖုံး သားရေ ပြားပေါ်တွင် နတ်သမီးပေါက် ဟူသော အပေါက် ဖောက်ထားသည်။ စောင်းအိုးကို ဝိတောက်သား နှင့် ပြုလုပ်သည်။



စောင်းအိုးဖုံးသော သားရေ အတွက် သမင်ရေကို ရွေးချယ်လေ့ ရှိကြသည်။ လက်ရုံးသည် စောင်းကြိုး ချည်သော လက်တံ ဖြစ်၍ ရှားသားဖြင့် ပြုလုပ်ရသည်။ စောင်းကြိုးများ အဖြစ်ဖြင့် ဝိုးမြိုင် အကြိုး အသေးကို လိုက်၍ သုံးလွန်းတင် ကျစ်သော ဝိုးကြိုးများကို သုံးလေ့ရှိသည်။ မြဝတီမင်းကြီး ဦးစသည် သီချင်းများ စပ်ဆိုသော အခါ စောင်းကို တီး၍ စပ်ဆိုလေ့ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ စောင်းကောက် သည် မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင် တူရိယာတမျိုး ဖြစ်ပေသည်။



၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉ - ၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီး (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၄၇၀) က တာဝန်ခံထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ခင်မာ - ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂) တွင် ဦးကျော်အုန်းက ဖိုက်နှိပ်သည်။





Read more Shwe Thway Journals at



↓ Click below link ↓

<https://www.facebook.com/shwethwayjournal/>